

Det ærede Medlem var sluttelig inde paa, at denne Rigsdagssamling blev mager for Regeringen. Det er den samme Tale, som det ærede Medlem holder hvert Aar under denne Regering. I Fjor hed det ikke: magert Resultat; da hed det, at der var en Samling Vrag ude i Strandkanten. Denne Gang er Resultatet magert; det har det ærede Medlem læst i et konservativ-kommunistisk Eftermiddagsorgan her i Byen, og det har glædet Venstre i den Grad, at hele Venstrepresen jubler over dette konservativ-kommunistiske Eftermiddagsblads Skriveri. Ja, det er vist rigtigt, at Samlingen meget godt kan betegnes som bringende magre Resultater. Det har jeg allerede i Gaar sagt et Ord om. Saadan er det, og saadan vil det formodentlig vedblive at være, saa længe det ærede Medlem Hr. N. Neergaards og det ærede Medlem Hr. Pürschels Meningsfæller har Flertal i Landstinget. Saa længe maa man være forberedt paa magre Resultater. Jeg beklager, at det ærede Medlem skal have den Sorg, men han er selv Skyld deri, mere end jeg. Men i øvrigt, jeg føler ingen Græmmelse over dette Ministeriums Resultater. Medens det ærede Medlem lod den danske Krone sejle omkring et halvt Hundrede Øre, har det nuværende Ministerium dog truffet Foranstaltninger, hvorefter Nationalbanken har maattet opfylde sin Pligt til at bringe et ordnet Pengevæsen til Veje her i Landet. (Munterhed.) Ja, jeg kan godt forstaa, at de Herrer glæder sig derover, bryder ud i Jubel derover, for det er dog et for Nationen stort og godt Resultat, og at vi samtidig har iværksat en Nedbringelse af Statsgælden, medens det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Regering kun forøgede Statsgælden, kan dog heller ikke siges at være det sletteste af dette Ministeriums Arbejde. Endelig udtrykte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard en vis Afsky for Fraser; jeg kan da ikke forstaa, hvorledes han overhovedet har kunnet skrive det Forslag, som han i Dag har været Ordfører for.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel syntes helt imponeret over, at jeg havde læst den konservative Dagsorden og derfor var stødt paa den sproglige Uregelmæssighed. Ja, det er saa min Vane. Det er ikke Tegn paa, at jeg giver mig god Tid til noget. Det er min Vane at læse de Dagsordener,

der stilles; ellers kunde det være vanskeligt at tage Stilling til dem. Det er min Vane, og denne Dagsorden kunde da intet Menne-ske læse uden at opdage, at den er fuldkommen daarlig i sproglig Henseende.

Men fra denne Formalitet bevægede det ærede Medlem Hr. Pürschel sig til nogle Betragtninger med Hensyn til Erhvervskrisen og fralagde selvfølgelig, kan jeg vel sige, de Konservative enhver Skyld for de magre Resultater paa dette Omraade, og det ærede Medlem gjorde det ved bl. a. at henvise til, at der ligger et konservativt Forslag til Hjælp for de arbejdsløse oppe i Landstinget. Det er mig vel bekendt, at der ligger et saadant Forslag, som er praktisk umuligt af den Grund, at det paalægger den ene Arbejdergruppe at betale Understøttelser til den anden Arbejdergruppe. Paa denne Maade kan det offentlige ikke klare sig ud af Vanskelighederne med de arbejdsløse. Der ligger maaske til Grund for dette Forslag en Tanke, som i og for sig er værd at drøfte, og som maaske en Gang ad Aare kan praktiseres, Tanken om en bedre Centralisering og Organisering af Arbejdsløshedshjælpen; det er meget muligt, men i den nuværende Krise, overfor de 8 000 eller 9 000, hvor mange det er, som ingen Understøttelse faar, er det Tungen ud af Vinduet og intet som helst andet.

Dernæst henviste det ærede Medlem med Hensyn til den konservative Skyld eller Ikke-Skyld til, at man havde stillet sig velvilligt til Kriseloven, men man havde sluttelig ikke kunnet stemme for Loven. Og det er jo det faktiske; den Kriselov, som Industrien havde været med til at udarbejde, som Industriraadet bad om at faa gennemført, baade skriftligt, i en Vedtagelse, der udsendtes, og mundtligt igennem 3 Medlemmer af Industriraadet, som var til Stede i Folketingets Udvalg om denne Sag, dette Forslag, som saaledes var underbygget af Industrien selv som en Hjælp, der formentes at ville blive virksom til Afbødning af Krisen og Afhjælpning af Arbejdsløsheden, det talte de Konservative velvilligt om ved første Behandling, og 16 Dage efter stemte de imod det! Det er Sandheden, og hvis de Konservative deraf kan udlede, at de ingen Skyld har i,